



ΕΤΟΣ 62ον

20 Ἀπριλίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 16 (3177)

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ΑΛΗΘΩΣ!

Χριστός Ἀνέστη, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί! Τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκεῖνο πού τέμνει τήν Ἱστορία καί τά ἀνθρώπινα πλήθη: τήν Ἱστορία σέ πρό Χριστοῦ καί μετά Χριστόν, ὥστε ὁ Χριστός νά εἶναι τό κέντρο καί τοῦ γραμμικοῦ χρόνου, ὅπως δέν τό πέτυχε κανεῖς ἔως τώρα στήν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας, ἀλλά καί τά ἀνθρώπινα πλήθη σέ ἐκείνους πού τόν θεωροῦν κέντρο τῆς ζωῆς τους καί τῆς ὑπαρξῆς τους καί τόν ἐμπιστεύονται καί σέ ἐκείνους πού τόν μάχονται ἀσταμάτητα, τόν διώκουν, τόν συκοφαντοῦν, κυρίως στά πρόσωπα αὐτῶν πού τόν ἀκολουθοῦν.

Θεμέλιο τῆς πίστες μας, ἀποτελεῖ ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, πράγμα πού διακηρύσσει περίτρανα ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «εἰ δέ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδέ Χριστός ἐγήγερται· εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενή δέ καί ἡ πίστις ὑμῶν» (Α΄ Κορ. 15,13-14). Χωρίς τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ποίος ὁ λόγος νά πιστεύουμε σέ Αὐτόν; Ἄν ἡ ζωή μας καταντοῦσε νά εἶναι ἓνα γραμμικό χρονικό διάστημα μεταξύ μιᾶς ἡμερομηνίας γέννησης καί μιᾶς ἡμερομηνίας θανάτου, ὑπάρχει ἀνοητότερο πλῆγμα ἀπό τόν ἄνθρωπο πάνω στή γῆ;

Δέν ὑπάρχει νόημα

Δέν ὑπάρχει νόημα στό νά ζεῖ κανεῖς, ἂν δέν δώσει νόημα στή ζωή του ὁ Θεός-ἄνθρωπος. Χωρίς τόν Χριστό, ἴλει ὁ μέγας Σέρβος θεολόγος καί ὁσιος πλῆθον, πατήρ Ἰουστίνος Πόποβιτς, ὁ χώρος καί ὁ χρόνος καταντοῦν τέρατα γιά τόν ἄνθρωπο, ἓνα φοβερό ἀνυπόφορο δίδυμο, ἓνας ἀφόρτος ζυγός. Μόνον ὅταν ἐμβολιάζεται ὁ χρόνος στήν αἰωνιότητα, δηλαδή στή θεανθρωπότητα ἀποκαλύπτεται τό νόημά του καί μόνον ὅταν ὁ χώρος μας ἐμβολιασθεῖ στόν ἀναστημένο Χριστό εὐλογεῖται, ἀγιάζεται, νοηματοδοτεῖται. Κοντολογίς, χώρος καί χρόνος μας γίνεται τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ἡ Ἐκκλησία του. Ἀπό τήν



ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. α΄ 1-17)

Ὁ Χριστός, τό φῶς τό ἀληθινό

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καί ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καί Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καί χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεῦσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ καί μετὰ, ὄλοι κρινόμεσθε μέσα στό φῶς τοῦ Χριστοῦ. Δέν ἔμεινε τίποτε πλεόν ἀφώτιστο, σκαῖό, ἀσαφές. Αὐτός πού ἐμπιστεύεται τόν Χριστό, τόν κάνει φίλο του, ἀδελφό του, δέν κρίνεται καί, τελειώνοντας τοῦτο τόν βίο, μεταβαίνει «ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τήν ζωήν» (Ἰω. 5, 24). Αὐτή τήν ἐμπειρία γεύεται ἤδη ὁ χριστιανός μέσα στή θεία Λειτουργία: τή συγκατοίκηση μέ τόν Χριστό μέσα στήν καρδιά του καί τήν ἀνείπωτη παρηγορία αὐτοῦ τοῦ συγχρωτισμοῦ. Μέσα στό ἀναστάσιμο φῶς τοῦ Χριστοῦ, ἡ θεία Λειτουργία συγκεφαλαιώνει ὅλα τά γεγονότα τῆς θείας Οἰκονομίας, τά ὅποια γίνονται μέρος τῆς προσωπικῆς ἱστορίας τοῦ καθενός.

Ἀντίτυπο τῶν οὐρανίων πραγματικότητων

Ἀντίτυπο τῶν οὐρανίων πραγματικότητων εἶναι ἡ θεία Λειτουργία. Μέσα στό φῶς τῆς Ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ κατανοεῖ κανεῖς καί τήν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο διά τῆς Μικρᾶς Εἰσόδου, καί τήν πορεία πρὸς τόν Γολγοθά καί τόν Τάφο διά τῆς Μεγάλης Εἰσόδου, καί τῆς Ἀναστάσεως διά τῆς συμμετοχῆς του στό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καί τῆς Πεντηκοστῆς διά τοῦ θριαμβικοῦ ὕμνου «Εἶδομεν τό φῶς τό ἀληθινόν, ἐλάβομεν πνεῦμα ἐπουράνιον». Ὅλα τά γεγονότα τῆς θείας Οἰκονομίας τά ζεῖ ὁ πιστός ὡς φάσεις πνευματικῶν μεθηλικιώσεων ἐν Χριστῷ μέσα στήν καρδιά του, καί βρίσκεται ἀπό τούτη κίθλας τή ζωή, στά πέραν τούτης τῆς ζωῆς, στά ἐπέκεινα, ἡ μαθίον ἡ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐν ἀρχῇ ὑπῆρχεν ὁ Λόγος καί ὁ Λόγος ἦτο πρὸς τὸν Θεόν καὶ Θεός ἦτο ὁ Λόγος. Αὐτός ὑπῆρχε ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Ὅλα ἔγιναν δι' αὐτοῦ καὶ χωρὶς αὐτὸν τίποτε δέν ἔγινε ἀπὸ ὅσα ἔχουν γίνει. Μέσα εἰς αὐτὸν ὑπῆρχε ζωὴ καὶ ἡ ζωὴ ἦτο τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς φωτίζει εἰς τὸ σκοτάδι ἀλλὰ τὸ σκοτάδι δέν τὸ κατενίκησε. Παρουσιάσθηκε κάποιος ἄνθρωπος, ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Θεόν, τοῦ ὁποῦ τοῦ ὄνομα ἦτο Ἰωάννης. Αὐτὸς ἦλθε χάριν μαρτυρίας, νά μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς, διὰ νά πιστέψουν ὅλοι δι' αὐτοῦ. Δέν ἦτο ἐκεῖνος τὸ φῶς ἀλλὰ ἦλθε νά μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς. Τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ ὁποῖον φωτίζει κάθε ἄνθρωπον, ἤρχετο εἰς τὸν κόσμον. Εἰς τὸν κόσμον ἦτο καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἔγινε ἀλλ' ὁ κόσμος δέν τὸν ἀνεγνώρισε. Εἰς τοὺς δικούς του ἦλθε ἀλλ' οἱ δικοὶ του δέν τὸν ἐδέχθησαν. Εἰς ὅσους ὁμως τὸν ἐδέχθησαν, ἔδωκε ἐξουσίαν νά γίνουν παιδιά τοῦ Θεοῦ, εἰς ἐκείνους δηλαδὴ πού πιστεύουν εἰς τὸ ὄνομά του, οἱ ὁποῖοι οὔτε ἀπὸ αἵματα οὔτε ἀπὸ τὸ θέλημα σαρκὸς οὔτε ἀπὸ τὸ θέλημα ἀνδρός ἀλλ' ἀπὸ τὸν Θεόν ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος ἐσαρκώθηκε καὶ ἔμεινε μεταξύ μας καὶ εἶδαμε τὴν δόξαν του, μίαν δόξαν πού ἔχει ἓνας μονογενῆς Υἱὸς ἀπὸ τὸν Πατέρα, γεμῆτος χάριν καὶ ἀλήθειαν. Ὁ Ἰωάννης μαρτυρεῖ δι' αὐτὸν καὶ ἐφώνησε, "Αὐτὸς εἶναι διὰ τὸν ὁποῖον εἶπα, Ἐκεῖνος, πού ἔρχεται ὕστερα ἀπὸ ἐμέ, εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ ἐμέ, διότι ὑπῆρχε πρὶν ἀπὸ ἐμέ". Καὶ ἀπὸ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἐπήραμε ὅλοι ἐμεῖς καὶ τὴν μίαν χάριν κατόπιν τῆς ἄλλης· διότι ὁ νόμος ἐδόθηκε διὰ τοῦ Μωϋσέως· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια ἦλθαν διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήτων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἐρχόμενη καὶ πάντα παρούσα Βασιλεία τοῦ Ἀναστάντος μᾶς καλεῖ ἐκ τῶν ἐγκάτων: Ζοῦμε τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου σέ κάθε θεία Λειτουργία!

Ἡ ἀδικία καὶ ἡ βιαιότητα εἶναι τὰ χαρακτηριστικά τοῦ θανάτου γιατί δέν ἄρπαξε τὸν Ἀδάμ καὶ τὴν Εὐα, ἀλλὰ τὸν δίκαιο Ἰσραήλ, καὶ μάλιστα μέ φονικό, βίαιο τρόπο. Ὅμως ἀπατήθηκε, γιατί κατάπτε Θεὸ καλυμμένο κάτω ἀπὸ ἀναμάρτητη σάρκα. «Δηλητηριάστηκε» καὶ ἔβγαλε καὶ ὅσους «ἔφαγε» πρὶν ἀπὸ αὐτόν. Ἰσραὴλ ἀδίασε τὸ βασιλείο του. Κενώθηκε ὁ θάνατος, ἀπονευρώθηκε.

Ὁ Χριστὸς νίκησε τὸν θάνατο

Ὁ Χριστὸς νίκησε τὸν θάνατο γιατί νίκησε τὴν ἁμαρτία, πού ἦταν τὸ φαρμακερὸ κεντρί του. Ὁ θάνατος προέρχεται ἀπὸ τὴν ἁμαρτία (Γεν. 2,17). Διὰ τῆς σταυρικῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ, καταργεῖται ἡ ἁμαρτία καὶ ἐπομένως ὁ θάνατος.

Μέ μέσα τὸν Ἀναστημένο Χριστὸ καὶ τὴν ἁγία Ἐκκλησία του πολεμᾶμε πολὺ πιὸ εὐκόητα ἓναν νικημένο ἐχθρό, τὸν διάβολο. Ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε πρωτότοκος ἀπὸ τοὺς νεκρούς, μέ τὴν ἐπίκληση τοῦ παντοδύναμου Ὀνόματός του, τὸν πνευματικὸ ἀγῶνα καὶ τὴ συμμετοχὴ στὴν κοινωνία τοῦ Σώ-

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!

20 Ἀπριλίου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙ-
ΣΤΟΥ», Θεοδώρου οσίου τοῦ Τριχινᾶ, Ζαχαρίου ἀποστόλου, Ἀθανασίου ὁσ. κίτορος
Μεγάλου Μετεώρου († 1310).
Ἦχος: — — Ἐωθινόν: — — Ἀπόστολος: Πράξ. α΄ 1 - 8 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α΄ 1 - 17.
Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Ἀπριλίου, Ἀντίπασχα (τοῦ Θωμᾶ).
Ἀπόστολος: Πράξ. ε΄ 12 - 20 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. κ΄ 19 - 31.

ματος καί Αἵματός του, ἀνασταινόμεσθε κι ἐμεῖς ἀπό τά μνήματα τῶν παθῶν καί τῆς ἁμαρτίας: ἡ ἁμαρτία θανατώνει τόν ἄνθρωπο· ὅταν ὁμως αὐτός μετανοήσει καί ἐπιστρέψει μέ τόν τρόπο ζωῆς του στόν Χριστό, βιώνει μιά νεκρανάσταση. Ξεκινáει ἄλλη ζωή, «ἄλλην βιοτήν». Ὁ Χριστός γίνεται γι' αὐτόν τροφή καί ποτό, τρυφή πνευματική καί βάλισμα παρηγορίας καί ὄντως μπαίνει ὁ ἄνθρωπος σέ μιά καινούρια ἀναστάσιμη σχέση μέ τόν Θεάνθρωπο, τόν συνάνθρωπο καί τήν κτίση.

Ἄρχιμ. Ε. Τ.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἐορτάζει σήμερα ὅλη ἡ φύση, συμμετέχει ὅλη ἡ δημιουργία στό φῶς τῆς Ἀναστάσεως καί ὁ λαός ξεχύνεται μέ τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως νά καιεῖ στό λυχνάρι τῆς ὑπάξεως του στούς δρόμους, στούς ἀγρούς, μεταφέρει τό φῶς στό σπίτι του, τήν κατ' οἶκον ἐκκλησία του. Ὁ Ἀναστάς Χριστός εἶναι τό «Φῶς τοῦ κόσμου». Στή χαρά αὐτή «εἰσέλθετε πάντες». Γιατί ὁ Κύριος «δέχεται τόν ἔσχατον καθάπερ καί τόν πρῶτον... καί τόν ὑστερον ἔλεει καί τόν πρῶτον θεραπεύει. Κἀκεῖνῳ δίδωσι καί τούτῳ χαρίζεται».

Ἄγαθαγγέλου (Ἐπισκόπου Φαναρίου), Ἡ ζύμη τοῦ Εὐαγγελίου, ὀμιλίες σέ Εὐαγγελικές περικοπές καί Ἐορτές, ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας

89,5 FM Ραδιοφωνικός σταθμός τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΑΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίφωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr